

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

II. Patria & studium Maioris Ratisbonam ad colloqu. mißi an. 1545.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

norum errores omnes, imò & Lutheri paradoxon de sola fide (quanquam id cum hac assertione de necessitate bonorum operum non consistit) deque iustitia, quam imputatum vocant, publica protestatione mordicus retinisset.

ANNO
1520.

NATVS est Maior honestis parentibus Norinbergæ anno 1502. 25. Aprilis: cumque prima litterarum fundamenta feliciter posuisset, factus adultior V Vittenbergam profectus est ad vberiorè ingenij culturam. Hic dum bonis litteris impendit operã, noua Lutheri dogmata simul imbibit: quibus postmodum adhæsit per omnè vitam: nisi quod in doctrina de iustificatione, quemadmodum diximus, à rigidioribus Lutheri discipulis deflectens ad Catholicos gressum fecit. Factus est in academia V Vittenbergensi Theologiae professor viuente adhuc Luthero: Quam professionem eum in modum obiuit, vt Melanchthonis potius quàm Lutheri vestigijs insistere videretur. Fauebat id tēporis Melanchthon Sacramentarijs, quorum sententiam de Eucharistia totis venis hauserat; quanquam id ob horridos Lutheri mores, & rusticã austeritatem publicè non fuit ausus profiteri. Erant & alia quædam dogmata, puta de peccato originis, de viribus arbitrij humani; de iurisdictione vel politia ecclesiastica &cæt. in quibus Melanchthon asperitatem Lutheri, rigoremq; adhibito temperamēto ita mitigarat, vt aliud prorsus ab illo sentire crederetur.

II.

Ann. 1302.
Eius nati-
uitas & pa-
tria.

Luthera-
nismū am-
plectitur.

Fit Melan-
chthonic⁹.

Melanch-
thonis do-
gmata.

ANNO
1545.

deretur. Itaque Lutherus ab annis aliquot Melanchthoni parum fidebat, nec eum passus est ad actiones de religione publicas adhiberi.

Ann. 1545.
Maior vocatur ad Colloquiū Ratisbonense.

Sanè cum anno Christi 1545. Ratisbonam conuentus indictus esset ad dirimendas religionis controuersias, Elector quidem Ioannes Fridericus Melanchthonem designauit, & hunc, cuius vitam scribimus, Georgium Maiorem, vt colloquio Protestantium nomine cum cæteris interessent. At cum sub initium anni sequentis iter iam esset ingrediūdum, suasu Lutheri Melanchthon domi manere iussus fuit, & Maior solus cum Iureconsulto quodam Laurentio Zochio Ratisbonam missus. Neq; verò Melanchthonem modo, sed & alios illi adhærentes suspectos habuit Lutherus; quia per id tempus admodum morosus erat & tetricus; idque partim ætatis vitio, partim etiam, quod Sacramentariorum hæresin aliaq; corruptelas, vti loquuntur, sub fermento Melanchthonis VVittenbergæ clam pullulare deprehenderet.

Ann. 1546.
Valedicit Luthero; eiusque cū illo sermocinatio.

Maior antequam se daret itineri Ratisbonam profecturus ad Comitiam, quod mense Ianuario factum est anno 1546. officij causâ Lutherum salutauit; qui & ipse per id tempus profectionem meditabatur in patriam, euocatus per Comites Mansfeldicos, vt litem de finibus & hæreditate, quæ inter eisdem Comites gliscebatur ab annis aliquot, vnâ cum

cum aliis interuentu suo dirimeret. Ingres- ANNO
 sus domum Maior in vestibulo musæi ver- 1546.
 ba, quæ subiungimus, ipsius Lutheri manu *Selnecc. in*
 scripta inuenit: Nostri professores exami- *lib. Recit.*
 nandi sunt de Cœna Domini. Ea cum lege- *pag. 6.*
 ret Maior, Reuerende Domine pater, inquit, “
 quid hæc verba præ se ferunt? Cui ille; vo- “
 lunt hoc, quod legis: cum reuersus fuero; “
 examen instituendum erit, quod etiam te re- “
 quiret & tanget. At ille, cum se à suspitione “
 coram & ingenuâ confessione doctrinæ & fi- “
 dei suæ liberasset, responsionem tandem ac- “
 cepit: silentio tuo te ipsum reddis suspectû: “
 sed si credis, vt loqueris coram me, loquere “
 idem etiam in ecclesia, & in schola, & confir- “
 ma fratres tuos, & errantes in viam reduce- “
 re stude. Id quod se facturum Maior sanctè “
 promisit, & ita Luthero valedixit. Hacten- “
 us Selneccerus, cuius verbis historiolum “
 istam recensere placuit. “

Iter deinde cum Zochio ingressus, vti di-
 ximus, ad vigesimum primum Ianuarij Ra-
 tisbonam venit, tardius quidem ille, quam
 cæteri Protestantium Theologi; nec gratus
 admodum ijs, qui mandatu Cæsaris collo-
 quitum istud moderabantur: Hi enim Me-
 lanchthonem ipsum expectabant, quæ Prin-
 ceptus Elector se missurum promiserat; tamen
 si de Lutheri consilio sententiam mutauit.
 Actum deinde fuit de concilianda religio-
 ne, sed perturbatè admodum & cespitanter,
 ob perpetuas Lutheranorum tergiuersatio-

Ratisbonã
 venit.

ANNO
1546.
Re infecta
discedit.

nes: qua de re in vita Lutheri diximus. Post varias altercationes Maior & Zochius à Saxone per litteras reuocati, vigesimo Martij tandem inopinatò discesserunt: quorum a bitu colloquium præter omnium expectationem dissolutum fuit. Nec enim Saxonie non præsentibus à reliquis Protestantium Theologis obtineri potuit, vt actionem prosequerentur.

III.
Lutheri
mors par-
turit hæ-
reses.

Dum vero Ratisbonæ de conuersis dirimendis agitur, Lutherus Islebij in Comitatu Mansfeldico ad 18. Februarij supremum vitæ diem clausit; quem vbi VVittenbergam redijt Maior, sepultum inuenit. Is dum viueret, Melanchthonem aliosque nonnullos austeritate sua, ceu fræno quodam cohibuit, ne liberius mentis arcanum proderent. At Luthero mortuo, multæ deinceps enatae sunt hæreses, aliæque sectæ post alias pullularunt, per quas integrum Ecclesiæ Lutheranæ corpus variè dissipatum fuit distractumque, & suâ ipsius turpitudine detectâ fœdum de se Germaniæ spectaculum præbuit. Qua in re Catholici iustum Dei iudicium agnoscebant, quod qui Christianum orbem apostasiâ suâ miserandum in modum afflixerant, in vindictam turbulento vertiginis agitati spiritu, seipsos mutuis armis conficerent. Huius eiusdem spiritus impulsu Maiorem quoque pestilentissimam hæresin, vt Flaciani loquuntur, de necessitate bonorum operum protulisse ferunt.

Iustum Dei
iudicium.

Erat